

(๓๑)

สำหรับศาลใช้

๑๖๒
๖

คำสั่ง

(ไม่รับคดีซึ่งอุทธรณ์หรือฎีกานี้เป็นสาระฯ)

ในพระปรมາภิราษฎร์มหาภัตtriy

ที่ ๑๔๙๘/๒๕๕๖

ศาลฎีกา

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง

เรื่อง

ลงเม็ด

โจทก์

จำเลย

โจทก์

ฎีกัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์

ลงวันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน

พุทธศักราช ๒๕๕๕

ศาลฎีกา

รับวันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์

พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำเนาอยู่ที่

(นายปรียะพงษ์ เกิดโภค)

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรมชำนาญการ ปฏิบัติราชการประจำ
ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการประจำศาลแขวงดุสิต

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

ซึ่งมีโจทก์เป็นผู้อำนวยการ ว่าจ้างจ่อเสียเป็นผู้ประสานงานและติดต่อกับทั่วประเทศ วันที่

๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ จำเลยให้ข่าวแก่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชน วันที่ ๑, ๒, ๓, ๖, ๙,

๑๕ และ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ โดยจำเลยให้ข่าวแก่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า โจทก์คัดลอก

ผลงานและนำผลงานของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติไปใช้ประโยชน์ส่วนตนด้วยการใช้ประกอบ

ดุษฎีนิพนธ์ของโจทก์เสนอต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโจทก์เบียดบังเวลาราชการไปเรียน

ระดับปริญญาเอก ซึ่งล้วนไม่เป็นความจริง เพราะดุษฎีนิพนธ์เป็นผลงานของโจทก์ที่ได้รับอนุมัติ

จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จนโจทก์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในหลักสูตร

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร อันเป็นหลักสูตรใหม่ที่ไม่มีวิชการเรียนการสอน โจทก์จึงไม่ได้

เบียดบังเวลาราชการไปเรียน โจทก์เคยฟ้องจำเลยเป็นคดีอาญาในข้อหาหมิ่นประมาทแล้ว

ตอนฟ้องเนื่องจากจำเลยยินยอมที่จะไม่ใส่ความโจทก์อีก แต่หลังจากนั้นจำเลยยังคงใส่ความ

ด้วยการร้องเรียนโจทก์ต่อหน่วยงานของรัฐและให้ข่าวแก่หนังสือพิมพ์ต่อไป การกระทำของ

จำเลยทำให้โจทก์ต้องเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลี้ยดซังและเหยียดหยามจากผู้อื่น จนได้

ความเสียหายคิดเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

พร้อมดอกเบี้ยอัตรา้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเงินแก่โจทก์ และห้าม

- ๓ -

จำเลยให้ข่าวเกี่ยวกับดุษฎีนิพนธ์ของโจทก์แก่สื่อมวลชนหรือผู้อื่นอีกต่อไป

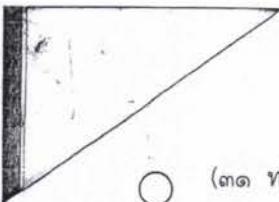
จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยให้ข่าวแก่หนังสือพิมพ์ ไม่มีข้อความใดในหนังสือพิมพ์ที่ใส่ความโจทก์ให้ต้องเสียหาย ล้วน然是ของดุษฎีนิพนธ์ของโจทก์คัดลอกมาจากรายงานและบทความที่จำเลยกับพวกร่วมกันจัดทำ ส่วนที่สองโจทก์นำเอกสารศึกษาทดลองที่สำนักงานวัสดุธรรมแห่งชาติว่าจ้าวผู้อื่นศึกษาหาทดลองไปใช้ประกอบดุษฎีนิพนธ์ของโจทก์หลักสูตรที่โจทก์เรียนจะต้องทดลองแล้ววัดว่าใช้ต้องใช้การเรียนเท่านั้น เจ้าฟ้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้เข้าเรียน แต่กลับไม่ใช้เวลาทำการไปเรียน ย่อมเป็นการเบียดบังเวลาราชการอันเป็นภาระทำโดยไม่สุจริต จำเลยร้องขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับภาระทำของโจทก์ต่อหน่วยงานของรัฐตั้งแต่ก่อนโจทก์ฟ้องจำเลยเชิงคู่อย่างแล้ว แต่ไม่มีความคืบหน้า ทำให้จำเลยต้องร้องเรียนเพื่อให้เร่งรัดการสอบสวน จำเลยมีความชอบธรรมที่จะตรวจสอบเพื่อป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนและผลประโยชน์ของชาติ จึงไม่เป็นผลเมิด ค่าเสียหายสูงเกินจริงขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ให้โจทก์เป็นค่าหนาญความในขั้นอุทธรณ์

(๓๑ ทว)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

๔,๐๐๐ บาท แทนจำเลย

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีการวิสามัญประชุมปรึกษาแล้ว ที่โจทก์ฎีกากำช่า จำเลยเป็นผู้ให้ข่าว

แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตามเอกสารหมาย จ.๙ จ.๑๐ และ จ.๑๑ อันเป็นการ

หมั่นประมาทให้ความโจทก์ให้ได้รับความเสียหายนั้น เห็นว่า เป็นฎีกานี้ปัญหาข้อเท็จจริง

ซึ่งศาลล่างทั้งสองได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้ว และไม่มีเหตุที่จะ

เปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่างทั้งสอง ฎีกากองโจทก์นี้ไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา

ศาลฎีกานี้รับคดีเวทีจารณาพิพากษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๙ วรคสอง และพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๓ วรคหนึ่ง

จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความของศาลฎีกา คืนค่าขึ้นศาลขั้นฎีกา
ทั้งหมดแก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมขั้นฎีกานอกจากที่สั่งคืนให้เป็นทั้งหมด.

นายสมยศ เพ็มทอง

นายไชยยงค์ คงจันทร์

นางเมทีนี ชโลธร

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกานแนท้าย

